

кваліфікаційної комісії суддів України та Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів) та участь через обраних представників у здійсненні цими органами своїх повноважень. Вона також представляє адвокатуру у сфері взаємовідносин з державою, державою і суспільством та інше [4, с. 194-283].

Держава і суспільство зацікавлені в сильній, професійній та незалежній адвокатурі, і це безпосередньо впливає зі змісту норм і духу закону. Тому у більшості цивілізованих демократичних державах невід'ємним фактором правової системи й основним інститутом захисту особистості, її прав і свобод, а також показником високого розвитку держави є адвокатура.

Список використаних джерел

1. Історія адвокатури України. Ч.1 / Т.В.Варфоломєєвої, В.С.Кульчинський. За ред. В.В.Медведчука; – 2-е вид., перепроб. І доп. – К.: СДН – Студіо, 2002. – С. 53-59.
2. Аракелян М.Р. – «Институт адвокатуры в правозащитной системе Украины»: монографія / М.Р. Аракелян. – Одеса: Фенікс, 2014. – С. 245-254.
3. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/>
4. Бакаянова Н.М., С.Я. Фурса. Адвокатура України: навч.-метод. посіб. / Н.М. Бакаянова, С.Я. Фурса – 2-е вид.:перероб. – К.: Алерта, 2016. – С. 194-283.

Ключові слова: інститут права, адвокатура, адвокат, функції, мета, завдання адвокатури, діяльність інституту адвокатури, правові методи.

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Трушина Ганна Анатоліївна

студентка 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

РОЛЬ ПРИСЯЖНИХ У СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ

Згідно статті 63 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» присяжним є особа, яка у випадках, визначених процесуальним законом та за її згодою вирішує справи у складі суду разом із суддею або залучається до здійснення правосуддя.

Суд присяжних в Україні реалізується тільки при місцевому загальному суді першої інстанції і лише за звинуваченнями, за які передбачено довічне позбавлення волі.

У кримінальному судочинстві головуючий по справі дає розпорядження секретарю про виклик семи присяжних, які визначаються автоматизованою системою документообігу, але у справі безпосередньо беруть участь троє професійних суддів та двоє присяжних.

У цивільному судочинстві присяжні обираються автоматизованою системою документообігу при розподілі справи між суддями. Вони беруть участь у таких справах: обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи; визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою; усиновлення; надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку; примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу. У таких справах беруть участь один професійний суддя та двоє присяжних.

Присяжні засідателі вправі: 1) бути присутніми при провадженні судового слідства і брати в ньому активну участь, а також присутніми при проведенні судових дебатів сторін; 2) брати участь у безпосередньому дослідженні доказів, задавати через головууючого запитання допитуваним, брати участь в огляді речових доказів, документів та провадженні інших дій, направлених на отримання, дослідження й перевірку доказів; 3) заявляти клопотання про провадження експертиз, а також про необхідність судового доручення слідчим органам щодо провадження необхідних слідчих дій і надання суду протоколів і всіх отриманих доказів за наслідком їх здійснення; 4) вносити клопотання перед головуючим про тлумачення норм закону, щодо кримінальної справи, роз'яснення змісту оголошених в суді документів й інших незрозумілих для них питань і понять; 5) здійснювати необхідні записи або технічне документування судового слідства та користуватися ними при підготовці в нарадчій кімнаті відповідей на поставлені перед присяжними засідателями питання; 6) обговорювати питання судового рішення в нарадчій кімнаті.

Присяжні засідателі не вправі:

1) порушувати принцип презумпції невинуватості підсудного, принижувати честь і гідність будь-яких учасників процесу, незаконно обмежувати їх права і свободи;

2) відлучатися із зали судового засідання під час слухання кримінальної справи;

3) проявляти упередженість та висловлювати свою думку щодо кримінальної справи до обговорення питань в нарадчій кімнаті при винесенні судового рішення;

4) спілкуватися з особами, які не входять до складу суду, з приводу обставин кримінальної справи;

5) отримувати доказові матеріали поза судовим засіданням;

6) порушувати таємницю наради і голосування при винесенні вироку.

Значення присяжних полягає у тому, що у такий спосіб народ бере участь у здійсненні судочинства, оскільки діяльність державних органів

не можлива без взаємодії з громадськістю. Діяльність присяжних формує більшу довіру суспільства до суду, що дуже актуально на даний момент.

У такій формі народ виражає свою волю у вирішенні суспільно-важливих питань. Це одна з форм здійснення безпосередньої демократії.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст. 88. – Ч. 2, ст. 383.
2. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 40-41, 42, ст. 492. – Ст. 293.
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України 02.06.2016 // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 31, ст. 545. – Ст. 63.
4. Шишкін В. І. Суд присяжних // Юридична енциклопедія : [в 6-ти т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. — К. : Українська енциклопедія, 1998.

Ключові слова: судоустрій Україні, Верховний Суд, Велика палата, правосуддя., судочинство, присяжні, народ

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Трушкіна Анна Дмитрівна

студентка 1-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТУРА В МЕХАНІЗМІ ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ЛЮДИНИ: ЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПІДХІД

В сучасних умовах в Україні важко переоцінити значення юридичних інститутів, покликаних захищати права людини. Створення гарантій правового захисту є важливою ознакою демократичної держави, й велика роль у втіленні цього механізму в життя покладається на інститут адвокатури, розвиток якого значною мірою визначає рівень захисту основних прав і свобод.

Захист прав людини має відображатися не тільки в реагуванні на неправомірну поведінку та соціально шкідливі явища, але й в запобіганні їм. Запобігання неправомірній поведінці є набагато простішим та соціально кориснішим, ніж діяльність з ліквідації наслідків порушення права, його відновлення та покарання правопорушників [2, с. 626].